Dosarul nr. *4-25069662-05-4r-24112025* Judecătoria Cahul, sediul Vulcănești
Judecător Ludmila Camerzan-Rotaru

Curtea de Apel Sud
D E C I Z I E
În Numele Legii

21 aprilie 2026 mun. Cahul

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul,
în componența:
***președintelui* completului de judecată, dlui**: *Evgheni BANCOV*,
***judecătorilor*: dlui** *Andrei SCRIPCENCO* și **dnei** *Inga GORLENCO*,

judecând în lipsa părților, recursul declarat de agentul constatator al IP Vulcănești – Iusiumbeli Vitali împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Vulcănești din 05 septembrie 2025, pronunțată în cauza contravențională la contestația înaintată de Dermenji Elena împotriva procesului verbal cu privire la contravenție nr. MAI04 187861 din data de 15 aprilie 2025 și a deciziei de sancționare întocmite în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar, Completul de judecată,-

C O N S T A T Ă :

În fapt.

Prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria și numărul MAI04 187861 din data de 15 aprilie 2025 și decizia de sancționare, a agentului constatator din cadrul Inspectoratul de Poliție Vulcănești, Iusiumbeli Vitali, contestatarul Dermenji Elena a fost recunoscut vinovat și sancționat cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a sumei de 25 000 lei, pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, pe faptul că: „în perioada anul 2024, la adresa ***** Dermenji Elena a acceptat să primească bunuri sub formă de bani, ruble rusești, primite prin intermediul aplicației „PSB” la numărul de telefon *****, care nu îi revin, pentru a vota la referendum „Nu” și pentru candidații în Președinte RM din Blocul Politic „Victoria”.

În dezacord cu procesul-verbal și decizia de sancționare, la data de 02 mai 2025, Dermenji Elena a depus contestație prin care a solicitat anularea acestora.

În motivarea contestației a indicat că, în privința sa a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție prin care a fost găsită vinovată de comiterea contravenției prevăzută de art. 47^1 alin.(1) Cod contravenţional, iar prin decizia agentului constatator i-a fost aplicată o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 25000 lei.

Menționează că, agentul constatator nu i-a asigurat dreptul la apărare, nu i-a explicat drepturile şi obligaţiile, inclusiv dreptul de a obiecta. Agentul constatator a întocmit procesul-

verbal cu grave erori, nu sunt prezenţi indici calificativi ale elementelor constitutive ale contravenţiei imputate. Agentul constatator eronat a interpretat şi încadrat juridic acţiunile sale, procesul-verbal este întocmit eronat iar fapta contravenţiei nu este clară, scrisă neciteţ, nu a existat nici o acţiune de pretindere şi primire a bunurilor pentru a exercita un drept electoral, faptele descrise în procesul-verbal şi decizia de sancţionare nu au nici o legătură cauzală cu norma materială invocată şi sancţiunea contravenţională aplicată. Este grav încălcat principiul individualizării pedepsei, nu a fost demonstrată vinovăţia persoanei, prin aplicarea sancţiunii este grav încălcat dreptul la libera exprimare, asociere şi întrunire, iar păstrarea acestei sancţiuni va însemna un grav abuz şi o iminentă condamnare a ţării de către CtEDO.

Consideră că a fost sancționată pentru o faptă care nu a fost constatată și pe care nu a comis-o, fapt ce constituie temei de încetare a procesului contravențional. Contestatarul indică că, procesul verbal cu privire la contravenție materializează o manifestare de voință cu caracter unilateral a unei autorități publice (prin intermediul persoanelor care au calitatea de agenți constatatori) și reprezintă un act administrativ unilateral cu caracter individual, emis în baza puterii publice, cu scopul de a produce efecte juridice. Procesul-verbal cu privire la contravenție reprezintă un act probator al unei contravenții și trebuie să conțină mențiunile prevăzute de art.443 Cod contravențional. Conform dispoziției legale, lipsa elementelor care trebuie să figureze în procesul-verbal cu privire la contravenție atrage nulitatea acestuia.

Potrivit art. 443 alin. (1) lit. d) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenţie va cuprinde fapta contravenţională, locul şi timpul săvlrşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie. În viziunea contestatarului neconsemnarea datelor şi faptele indicate în art. 443 alin. (1) lit. d) Cod contravenţional, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal, petiționara susține că, agentul constatator la întocmirea actului nominalizat nu a indicat data, adică - luna, anul şi ora comiterii contravenţiei sau perioada săvîrşirii faptei. Decizia emisă la caz este afectată de aceleaşi omisiuni, deoarece aceasta se bazează pe procesul-verbal care conţine lipsuri de procedură, dacă procesul-verbal este viciat, sancţiunea aplicată riscă să fie anulată. Lipsa datei exacte (luna, anul, ora) sau a perioadei în care a fost săvârşită contravenţia reprezintă încălcare semnificativă a cerinţelor de formă ale procesului-verbal şi aceste date ar fi esenţiale pentru stabilirea prescripţiei răspunderii contravenţionale, clarificării contextului faptei pentai permite exercitarea dreptului la apărare de către contravenient.

Agentul constatator care a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie nu a ţinut cont de rigorile procesuale cu titlu de condiţie a valabilităţii procesului verbal cu privire la contravenţie, și a admis derogări de la prevederile art. 443 alin. (1) lit. d) Cod contravenţional, care în viziunea petiționarei afectează în mod direct fondul cauzei, și care nu poate fi înlăturată de instanţa de judecată, și care în consecință atrage nulitatea absolută a procesului-verbal cu privire la contravenţie.

În conformitate cu prevederile art. 461 alin. (1) Cod contravenţional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau art. 445 alin.(1) instanţa de judecată încetează procesul contravenţional.

În contestația formulată petiționara face trimitere la jurisprudenţa Curţii Europene, potrivit cărei încălcările de legi comise în cadrul procesului de judecată nu trebuie reparate în detrimentul persoanei trase la răspundere contravenţională. Statul este cel care trebuie să-şi asume erorile admise de Parchet (agentul constatator) sau de o instanţă de judecată şi aceste erori nu trebuie reparate în detrimentul persoanei vizate în procedura în cauză.

Cu referire la probatoriul acumulat, menţionează că, în procesul-verbal nu sunt făcute menţiuni despre utilizarea careva mijloace tehnice speciale de constatare şi nici despre existenţa la acesta a careva probe care i-ar fi permis agentului statului să tragă concluziile specificate în acesta. Consideră că această omisiune ridică dubii referitoare la respectarea prevederilor art. 425 şi art. 442 alin. (1) Cod contravențional, ori în situaţia respectivă este dificil de stabilit care a fost materialul probator pe care l-a utilizat agentul constatator la formularea concluziilor cu privire la faptele indicate în procesul verbal contravenţional. Omisiunea enunţată de rând cu celelalte enunţate, apreciate în ansamblul lor au fost în măsură să afecteze echitatea procedurii în cauza dată. Omisiunile respective, afectează în mod esenţial modul în care agentul statului a înţeles să răstoarne prezumţia de nevinovăţie, ceea ce potrivit art. 445 alin. (2) Cod contravențional, determină nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei agentului constatator.

Susține contestatarul că, existența faptei contravenționale şi comiterea acesteia cu vinovăție de către persoana specificată în procesul-verbal contravențional, trebuie să fie demonstrate potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil.

În situația în care procesul-verbal cu privire la contravenţie este lovit de nulitate absolută, dar şi în lipsa unor probe care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, a faptei contravenţionale şi comiterii ei, prezumţia de nevinovăţie nu a fost răsturnată, fapt ce duce la încetarea procesului, din motiv că lipsește fapta contravenției.

La data de 10 iunie 2025 a fost înregistrată cererea contestatarului Dermenji Elena prin care solicită excluderea probelor din dosar ca fiind inadmisibile, invocând faptul că acestea au fost obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigație în cadrul unei cauze penale, mai mult acestea nu au fost indicate în procesul verbal cu privire la contravenție la rubrica corespunzătoare, chiar dacă agentul constatator dispunea de ele la momentul întocmirii procesului verbal. Totodată la dosar nu se regăsește nici o ordonanță de ridicare a acestor înscrisuri.

Tot la data de 10 iunie 2025 contestatarul Dermenji Elena a depus cerere de completare a contestației fiind indicat că agentul constatator a indicat că, contravenientul ar fi comis contravenția prevăzută de art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional, fără a stabili faptul dacă contravenientul a pretins sau a acceptat bani, cu scopul de a vota sau nu, circumstanță fără de care nicidecum nu poate sta la baza sancționării unei persoane. O primă problemă ce se impune a fi analizată în cauză este: din descrierea faptei contravenționale nu se reţin aspecte privind pretinderea, acceptarea sau primirea, care ar rezulta coruperea electorală pasivă, or, agentul constatator nu a indicat cum, în ce circumsanţe, prin ce acţiuni, a stabilit că petiționarul ar fi comis contravenţia imputată. O a doua problemă ce se impune a fi analizată în cauză este

conţinutul sms care invocă agentul constatator că au fost recepţionate de petiţionar, totodată apare întrebarea, cum a descifrat agentul constatator conţinutul acestor mesaje? Cum a stabilit că merge vorba despre mijloace băneşti? Cum a stabilit pentru ce erau destinaţi mijloacele băneşti? întrebări la care agentul constatator nu a oferit răspunsuri. Mai mult ca atît, cum au fost administrate şi anexate la dosarul pornit în privinţa petiţionarului, nişte probe din alt dosar penal? Nu se regăseşte nici o ordonanţă de ridicare şi anexare a probelor, de cercetare a acestora etc. Ori, codul contravenţional la art. 425 alin. (2) menționează expres care probe sunt admisibile şi cum acestea se administrează. O a treia problemă ce se impune a fi analizată în cauză este: modalitatea acumulării „probatoriului". Astfel că, fapta nu a fost individualizată, în afară de încheierile judecătorului de instrucţie şi mandate judecătoreşti, nu au fost administrate alte probe care să individualizeze fapta. Invocă agentul constatator că petiționarul a pretins şi primit mijloace băneşti întru susţinerea unui anumit partid policit, dar, a demostrat oare agentul constatator că acel partid politic a participat la alegerile din toamna anului 2024? A fost înregistrat oficial? A avut candidat pentru care petiţionarul urma să voteze? Nu, partidul politic nici nu era înregistrat la scrutin la 20.10.2024.

În argumentarea primei probleme consideră că, fapta incriminată petiționarului este bazată doar pe nişte remarci vagi ale agentului constatator. Analizând procesul-verbal ce face obiectul prezentei cauze, sub aspectul legalității acestuia, se constată că, acesta nu cuprinde descrierea exactă a faptei contravenționale pe care ar fi savârsit-o petiționarul. Potrivit descrierii, faptei contravenționale, ultimul ar fi pretins şi acceptat surse băneşti în scopul exercitării sau a-l neexercitării dreptului electoral în cadrul alegerilor.

În planul încadrării juridico-contravenţionale, însă, agentul constatator nu a demonstrat că petiționarul ar fi pretins careva mijloacele băneşti destinate anume pentru determinarea acestuia să își exercite sau să nu își exercite drepturile electorale în cadrul alegerilor. Atenționează asupra faptului că o cerinţă obligatorie, care reiese implicit din dispoziția alin. (1) art. 47^1 Cod Contravenţional, este ca banii, bunurile, serviciile ori alte foloase să nu i se cuvină alegătorului. Se are în vedere că banii, bunurile, serviciile ori alte foloase, oferite sau date alegătorului, nu-i sunt legal datorate acestuia, în calitate de alegător. În alți termeni, este necesar ca, reieşind din reglementările normative în vigoare, alegătorul să nu fie îndreptățit a accepta sau primi asemenea foloase.

Așadar, pentru a fi stabilit că o persoana a comis a faptă contravențională, este necesar ca fapt sa conțină elementele constitutive ale contravenției incriminate.

În cazul din speță, agentul constatator nu a demonstrat că petiţionarul urma să-şi asume vreun angajament ce ține de drepturile lui electorale sau că ar fi primit careva remunerări în acest scop. Indică că, în raport cu acţiunile/inacţiunile petiţionarului nu există obiectul material sau imaterial al infracţiunii de corupere a alegătorilor, pe care legiuitorul l-a desemnat prin sintagma „bunuri, servicii, privilegii sau avantaje". Consideră că probatoriul administrat în cauza contravențională atestă că nu s-a confirmat săvârșirea de către petiționar a faptei de corupere electorală pasivă.

Cu privire la cea de a două problemă, procesul-verbal cu privire la contravenţie urmează a fi declarat nul, inclusiv şi din motivul că nu a fost constatat timpul săvârşirii contravenţiei. Agentul constatator incriminează contravenineтului că, acesta ar fi primit careva mesaje la numărul de telefon care conţineau sume de bani, mesaje parvenite la numărul său de telefon iar conţinutul acestora nu este cunoscut de agentul constatator, aici survine o situaţie absurdă, cum a constatat agentul că în mesaje era vorba despre bani dacă conținutul acestora nu îl cunoaşte? Intima convingere a poliţistului nu este de ajuns pentru a atrage la răspundere o persoană.

Din conținutul tuturor înscrisurilor anexate la cauza contravențională nu este dovedit faptul că, mesajele parvenite pe numărul de telefon al petiționarului, conţin textul despre careva sume de bani, în foaia intitulată „extras din fişier” este indicat doar mențiunea despre sms-uri de intrare, fără a fi indicat exact conținutul mesajului. În procesul-verbal de contravenție nu este stabilită data săvârșirii contravenției, omisiune sancționată cu nulitatea absolută a procesului-verbal.

Foaia care conţine date despre: număr de telefon, denumirea operatorului de telefonie mobilă, IDNP şi numele/prenumele persoanei, data înregistrării domiciliul, Nu demonstrează comiterea contravenţiei incriminate contravenientului. Nu este clar care este legătura cauzală a acestor înscrisuri cu contravenţia incriminată. Faptul că înscrisurile menţionate mai sus, au fost dobândite în cadrul cauzei penale 2023910322 şi folosite în cauza contravenţională RAP01 433516, cauze distincte speţei, nu pot fi reţinute drept probe, care ar demonstra vinovăţia contravenientului, inclusiv din motiv că au fost obţinute în mod ilegal în cauza contravențională pornită în privinţa petiţionarului.

Totodată a menționat că actele anexate la materialele cauzei, care ar fi fost obținute în cauza penală nr.2023970322 nu pot fi acceptate ca probe în cauza contravenţională examinată, deoarece sunt date neadmise ca probe (art.94 CPP) şi nu există o autorizare conform prevederilor art. 136 alin. (7) CPP pentru folosirea lor în cauza contravențională RAP01 486024 sau nr.202528000021.

La 02 iulie 2025, pe parcursul examinării cauzei de către *Inspectoratul de Poliție Vulcănești,* instituție din care face parte agentul constatator *a fost depus o referință* în dezacord cu contestația, prin care se solicită respingerea acesteia

Din punct de vedere al legalităţii procesului-verbal cu privire la contravenţie, a fost încheiat cu respectarea dispoziţiilor legale incidente şi cuprinde toate menţiunile obligatorii prevăzute de art. 443 Cod contravenţional, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu. În consecinţă, forţa probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, actul bucurându-se în continuare de prezumţia de legalitate şi temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Din interpretarea art. 425 alin. (2) şi art. 442 alin. (1) Cod contravenţional, rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenţie face dovada cu privire la încadrarea în drept şi situaţia faptică stabilită de reprezentantul agentului constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Acţiunile contravenientului Dermenji Elena corect au fost încadrate în conformitate cu art.47[1] alin. (1) Cod contravenţional, respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul verbal cu privire la contravenţie şi în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) Cod contravenţional, aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente şi utile cazului contravenţional, copiile procedurii contravenționale cu nr.2025080032 din 09 aprilie 2025 pe 43 file care au fost transmise instanţei de judecată.

Probele în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială şi dovedesc cert săvârşirea contravenției de către contravenient. Agentului constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar, iar încheierea procesului-verbal cu privire la contravenţie este temeinică.

Astfel, chiar dacă transferul de bani nu a avut loc, actul de instalare a unei aplicaţii bancare se înscrie într-un context clar orientat spre realizarea unei tranzacţii ilicite. În acest caz, intenţia de a crea condiţii pentru un eventual transfer, destinat influenţării exercitării dreptului electoral, constituie un element important în evaluarea comportamentului contravenţional.

Indiferent de faptul că transferul efectiv nu s-a realizat, fapta de instalare a aplicație a fost efectuată cu scopul clar de a deschide calea către o tranzacţie ilicită, şi această manifestare de voință este suficientă pentru a fi sancționată conform normelor privind coruperea electorală pasivă, comportamentul în cauză contravine principiilor integrității electorale si este demn de sancţiune.

Nu este de acord cu argumentele contestatarului precum că lipsesc elementele constitutive ale faptei imputate, or, în acţiunile acestuia cert s-au constatat, că coruperea electorală pasivă este o contravenție formal-redusă şi se consumă din momentul comiterii uneia dintre modalităţile normative care desemnează faptele prejudiciabile, adică din momentul pretinderii, acceptării sau primirii, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune. Argumentele contravenientului Dermenji Elena privind lipsa în acţiunile sale a elementelor constitutive ale contravenţiei le consideră ca fiind declarative, or, circumstanţele referitoare la atingerea rezultatului scontat, nu influenţează asupra calificării juridice a acţiunilor contravenientei, iar pentru realizarea laturii obiective a contravenţiei de corupere electorală pasivă este suficientă săvârşirea uneia din acţiunile alternative prevăzute la art. 47[1] alin. (1) Cod contravenţional în speţă contravenţia consumându-se în momentul când Dermenji Elena a acceptat instalarea în telefonul mobil a aplicaţiei „PSB” Bank din Federaţia Rusă, cu ulterioara recepţionare a mijloacelor băneşti, în scopul votării în favoarea unui candidat la care i se va indica la alegerile prezidențiale din 20 octombrie 2024.

Poziția instanței de fond.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Vulcănești din 05 septembrie 2025, s-a admis contestația depusă de Dermenji Elena.

S-a anulat decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Vulcănești, inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție seria și numărul MAI04 187861 din data de 15 aprilie 2025, conform căreia Dermenji Elena a fost sancționată pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale.

S-a încetat procesul contravențional intentat la 15 aprilie 2025, în privința lui Dermenji Elena în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției.

Solicitarea și motivele recurentului.

În dezacord cu soluția instanței de fond, la data de 21 octombrie 2025 agentul constatator al IP Vulcănești – Iusiumbeli Vitali a declarat recurs împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Vulcănești din 05 septembrie 2025, prin care a solicitat casarea hotărârii, cu remiterea cauzei la rejudecare în alt complet de judecată.

În susținerea recursului fiind indicat că potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI04 187861 din 15 aprilie 2025, întocmit de către reprezentantul agentului constatator din cadrul Inspectoratul de poliție Vulcănești, Iusiumbeli Vitali s-a constatat că, Demenji Elena, în perioada lunii septembrie 2024, a dat acordul să primească bunuri sub forma de mijloace financiare ruble ruseşti RF primindu-le prin intermediul aplicației „PSB” la numărul care lui nu se cuvin pentru sine pentru a vota în favoarea a candidatului la funcția Preşedintelui RM.

Procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit şi perfectat în prezența contravenientului, unde în mod repetat a fost familiarizată cu drepturile şi obligațiile prevăzute la art. 34, 378, 384, 387 şi 448 Cod contravențional, inclusiv şi dreptul de a beneficia de serviciile unui avocat, iar ultima a refuzat semnarea procesului verbal cu privire la contravenție, ceea ce creează o prezumție puternică că îi era clară esența și natura acuzației aduse.

Din punct de vedere al legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, acesta a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor legale incidente şi cuprinde toate menţiunile obligatorii prevăzute de art. 443 Cod contravenţional, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu.

Din interpretarea art. 425 alin. (2) şi art. 442 alin. (1) Cod contravenţional, rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI04 187861 din 15 aprilie 2025 face dovada cu privire la încadrarea în drept şi situația faptică stabilită de reprezentantul agentului constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar. Astfel, acțiunile contravenientului: Dermenji Elena corect au fost încadrate în conformitate cu art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de reprezentantul agentului constatator în procesul-verbal cu privire la contravenție şi în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) Cod contravențional, aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente şi utile cazului contravenţional: raport privind înregistrarea contravenției nr.2025080032 din 09.04.2025, procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI04 187861 din 15 aprilie 2025; extras din fişierul „Excel” cu denumirea extras în urma măsurilor speciale de investigații.

Reprezentantul agentului constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar, iar încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție este temeinică.

Mai mult, chiar dacă transferul de bani nu a avut loc, actul de instalare a unei aplicații bancare se înscrie într-un context clar orientat spre realizarea unei tranzacții ilicite. Intenția de a crea condiții pentru un eventual transfer, destinat influențării exercitării dreptului electoral, constituie un element important în evaluarea comportamentului contravențional. Acțiunea de a instala o aplicație bancară cu scopul de a facilita un eventual transfer reprezintă un semnal de alarmă, indicând o predispoziție de a transforma actul de vot într-un instrument de tranzacționare a intereselor materiale.

Prin urmare din perspectiva normelor cu caracter anticorupțional, nu numai rezultatul material, ci şi manifestarea voinței de a se angaja într-o astfel de conduită reprezintă o abatere gravă de la principiile integrității procesului electoral. Faptul că persoana a instalat aplicația bancară, chiar dacă transferul banilor nu s-a concretizat, relevă existența unui plan de a primi avantaje materiale în schimbul susținerii la caz a unui bloc politic, ceea ce subminează principiile de neutralitate și secret al votului.

Recurentul susține că indiferent de faptul că transferul efectiv nu s-a realizat, fapta de instalare, inițiată de persoana terță, a fost efectuată cu scopul clar de a deschide calea către o tranzacție ilicită, şi această manifestare de voință este suficientă pentru a fi sancționată conform normelor privind coruperea electorală pasivă, comportamentul în cauză contravine principiilor integrității electorale şi este demn de sancțiune.

Nu corespunde situației faptice reținute la caz nici alegațiile contravenientului cu privire la lipsa elementelor contravenției imputate contravenientului: Dermenji Elena în temeiul art. 47^1 alin.(1) Cod contravențional, or, în acțiunile acesteia cert s-au constatat coruperea electorală pasivă care este o contravenție materială şi se consumă din momentul comiterii uneia dintre modalitățile normative care desemnează faptele prejudiciabile, adică din momentul pretinderii, acceptării sau primirii, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.

Agentul constatator a informat-o pe Dermenji Elena cu privire la faptele care i se incriminează, drepturile și obligațiile sale, inclusiv dreptul de a beneficia de asistență juridică din partea unui avocat, Dermenji Elena după ce a luat cunoștință cu drepturile sale, nu a solicitat asistența unui avocat/apărător şi nu a declarat că are nevoie de timp pentru a putea solicita asistență juridică unui avocat. Având în vedere faptul că formularul procesului-verbal privind contravenția a fost redactat în limba rusă, precum şi faptul că procedura privind contravenția s-a desfășurat în limba rusă, pe care Dermenji Elena o cunoaște, nu a fost necesar acordarea unui traducător.

Referitor la lipsa în acțiunile a elementelor constitutive ale contravenției prevăzute la art. 47 alin. (1) Cod contravențional, menționează că circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor contravenientei, iar

pentru realizarea laturii obiective a contravenției de corupere electorală pasivă este suficientă săvârșirea uneia din acțiunile alternative prevăzute la art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional în speță contravenția consumându-se în momentul când Dermenji Elena a acceptat instalarea în telefonul mobil a aplicației „PSB" Bank din Federația Rusă, cu ulterioara recepționare a mijloacelor bănești, în scopul votării în favoarea unui candidat la care i se va indica la alegerile prezidențiale şi Referendumului.

În timpul întocmirii procesului verbal cu privire la contravenție în privința lui Dermenji Elena agentul constatator a indicat un martor care a consemnat faptul că contravenientul nu a semnat procesul verbal întocmit în privința sa.

Termenul de declarare a recursului.

În conformitate cu art. 468 alin. (1) Cod contravențional „*recursul împotriva hotărârii judecătorești contravenționale se declară în termen de 15 zile de la data pronunțării hotărârii judecătorești sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de judecare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, în condițiile art.463 alin.(1).*"

Completul de judecată constată că, hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Vulcănești a fost pronunțată la data de 05 septembrie 2025, în lipsa părților. Totodată potrivit recipisei agentul constatator a recepționat hotărârea contestată la data de 17.10.2025, corespunzător recursul declarat la data de 21 octombrie 2025 a fost înaintat cu respectarea termenului de atac.

Procedura de notificare a fost legal executată.

Având în vedere prevederile art. 471 alin. (1) și (2) din Codul contravențional, „*Recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor. (2) Instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței".*

Participanții au fost notificați despre data examinării cauzei și le-a fost oferit termen pentru depunerea referinței și pentru a opta cu privire la necesitatea administrării de noi probe.

În termenul stabilit intimatul – Dermenji Elena a depus referință solicitând respingerea recursului ca fiind neîntemeiat cu menținerea hotărârii instanței de fond. În susținerea referinței fiind invocat faptul că mijlocele de probă administrate de agentul constatator, nu sunt admisibile și contravin art. 425 CC și nu pot fi acceptate ca probe care să indice asupra comiterii contravenției.

Aprecierea instanței de recurs.

Examinând materialele cauzei contravenționale în coraport cu argumentele invocate în recursul declarat, Completul de judecată consideră necesar de a admite recursul declarat, cu casarea integrală a hotărârii primei instanțe și dispunerea rejudecării cauzei în prima instanță, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 471 alin. (1), Cod contravențional „*recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.*”.

În conformitate cu art. 473 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod contravențional „*după examinarea recursului, instanța de recurs adoptă una dintre următoarele decizii: admite recursul, casând hotărârea atacată, parțial sau integral, și adoptă una dintre următoarele soluții: dispune rejudecarea cauzei în primă instanță dacă este necesară administrarea de probe suplimentare, dacă a constatat încălcări ale normelor de procedură privind formarea completului instanței de judecată, privind citarea obligatorie a părților, privind respectarea dreptului la apărare și a dreptului la interpret, precum și dacă a constatat încălcări ale prevederilor art.33–35 din Codul de procedură penală aplicate corespunzător.*”.

Potrivit art. 466 lit. d) Cod contravențional, hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, în următoarele temeiuri: hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau dispozitivul hotărârii redactate nu corespunde dispozitivului pronunțat după deliberare.

În ședința de judecată s-a stabilit că la data de 15 aprilie 2026 în privința lui Dermenji Elena de către agentul constatator al IP Vulcănești Iusiumbeli Vitali, a fost întocmit procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI04 187861, pentru faptul că „*în perioada anului 2024, la adresa *****, Dermenji Elena a acceptat să primească bunuri sub formă de mijloace bănești, ruble rusești care nu îi cuvin, a primit prin intermediul aplicației „PSB” (Federația Rusă) la numărul de telefon *****, pentru a vota la referendum „Nu” și pentru candidații în Președinte RM din Blocul Politic „Victoria”.*

În drept, acțiunile lui Dermenji Elena au fost calificate juridic ca contravenție prevăzută de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional „Coruperea electorală pasivă”.

Prin decizia agentului constatator din aceiași dată, Dermenji Elena în temeiul art. 47^1 alin.(1) din Codul contravențional, a fost sancționat cu amendă în mărime de 500 unități convenționale.

Fiind investită cu dreptul de a soluționa cauza contravențională instanța de fond a conchis necesitatea admiterii contestației, s-a anulat decizia de sancționare emisă în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI04 187861 din 15 aprilie 2025 în privința lui Casap Aliona în temeiul art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, cu încetarea procesului contravențional, pe motiv că nu există faptul contravenției.

Pentru a pronunța hotărârea instanța de fond a reținut că agentul constatator nu a făcut dovadă a veridicității situației de fapt reținute în procesul-verbal cu privire la contravenție contestat, prin probe pertinente și concludente care ar demonstra faptul că Dermenji Elena ar fi comis contravenția de care a fost recunoscută vinovată, astfel încât în favoarea contravenientului acționează principiul in dubio pro reo.

Verificând legalitatea hotărârea instanței de fond prin prisma materialelor cauzei, Completul de judecată consideră soluția instanței de fond una pripită, bazată pe o analiză

superficială, în contextul în care nu s-a dat o apreciere obiectivă a tuturor probelor atașate la materialele dosarului.

Conform art. 381 alin. (1), (2) Cod contravențional, *orice persoană are dreptul la satisfacția efectivă din partea instanței de judecată competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. Orice persoană are dreptul la examinarea și la soluționarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanță independentă, imparțială, legal constituită, care să acționeze în conformitate cu prezentul cod*.

În cauza Ziliberberg vs. Moldova hotărârea din 01 februarie 2005, definitivă la 01 mai 2005, Curtea Europeană pornind de la specificul Codului contravențional, și scopul pedepselor, care este atât de a pedepsi, cât și de a preveni, conchide că sunt suficiente temeiuri care indică la natura penală a contravențiilor. Respectiv, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale în privința dreptului la un proces echitabil, inclusiv și prezumția de nevinovăție prevăzută de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Procesul echitabil impune ca o investigație să fie imparțială, eficientă, multilaterală și completă (hotărârea Boicenco versus R. Moldova).

Raportând starea ce rezultă din materialele cauzei la prevederile legale și jurisprudența CtEDO enunțate supra se constată că în speță este prezentă eroarea de drept enunțată la art. 466 lit. d) Cod contravențional.

Conform art. 442 alin. (1) Cod contravențional, *procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui*.

Potrivit art. 458 alin. (1) lit. a), f) Cod contravențional, ***examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenției imputate; alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei***.

Instanța de fond analizând procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit în privința lui Dermenji Elena sub aspectul temeiniciei acestuia prin raportare la materialul probator administrat și al principiului prezumției de nevinovăție de care se bucură făptuitorul a constatat lipsa probelor care ar dovedi comiterea contravenției imputate lui Dermenji Elena.

În conformitate cu art. 425 alin. (2) Cod contravențional, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, explicațiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Prin hotărârea pronunțată instanța de fond a reținut că nu există probe care să dovedească comiterea contravenției de către făptuitor, respectiv documentele anexate în copii de către agentul constatator la materialele dosarului cauzei contravenționale în privința petiționarei

Dermenji Elena, confirmă doar dispunerea, autorizarea și efectuarea măsurilor speciale de investigații în cadrul urmăririi penale în cauza penală nr. 2023970322, pornită în baza art. 181^3 și art. 243 alin. (3) lit. a) și b) Codul penal, însă, procese-verbale privind consemnarea rezultatelor efectuării acestor măsuri speciale de investigații, la materialele dosarului cauzei contravenționale lipsesc.

În acest sens fiind indicat că probele anexate la caz (ordonanțele procurorilor și încheierile judecătorilor de instrucție) sunt importante pentru cadrul procesual al cercetării și investigării, însă ele nu constituie mijloace de probă în sensul dispozițiilor art. 425 alin. (1) și (2) din Codul contravențional, precum și art. 93 alin. (2) din Codul de procedură penală, care reglementează în mod expres regimul mijloacelor de probă admisibile. Deși aceste acte pot contribui la clarificarea contextului procedural, ele nu îndeplinesc condițiile necesare pentru a fi considerate probe în cadrul procesului contravențional, acestea reprezintă acte procesuale care permit desfășurarea unor investigații, însă nu pot influența direct soluționarea fondului cauzei, întrucât nu oferă elemente factuale suficiente pentru stabilirea vinovăției contravenientului. Totodată, instanța a apreciat că simpla existență a unei încheieri de autorizare, emisă în cadrul unei alte cauze, nu poate acoperi cerințele legale stricte referitoare la admisibilitatea probelor. Referitor la înscrisul intitulat – extras din lista furnizorilor de servicii de comunicații electronice, cu conexiunea aplicației mobile „PSB" și/sau „ПСБ" (Federația Rusă) pe numele contestatarului, acesta conține datele de identitate ale petiționarului, cu indicarea codului unic de identificare, a adresei de domiciliu și a numărului de telefon, iar celălalt extras de la fila dosarului 22 care conține date calendaristice, numărul de telefon al petiționarului, instanța este în imposibilitate de a stabili din oficiu natura juridică a acestuia și nici proveniența sa. În plus, înscrisurile nu poartă nici o semnătură, ștampilă sau alt element de autentificare care să ateste caracterul său oficial sau sursa instituțională de proveniență. Instanța de fond indicând că nu poate să stabilească cum aceste înscrisuri au fost administrate, de către cine au fost administrate. Pe de altă parte, înscrisul de la fila dosarului 22 confirmă expedierea la numărul de telefon al petiționarului a unor sms-uri, conținutul cărora nu a fost constatat, și deci nu reprezintă tranzacții financiare, nu reflectă conținutul mesajelor, și care în consecință ar permite instanței să rețină primirea de către petiționar a mijloacelor financiare în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale. La fel, acest înscris cercetat în particular, în lipsa de alte probe nu justifică nici pretinderea, nici acceptul petiționarului de a primi remunerația ilicită în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale.

Analizând activitatea agentului constatator la examinarea cauzei contravenționale intentate în privința lui Dermenji Elena în sensul colectării probelor pentru constatarea existenței sau inexistenței contravenției prevăzute de art. 47^1 Cod contravențional, Completul de judecată constată că agentul constatator a prezentat instanței de fond probele care au fost reținute la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție în privința lui Dermenji Elena și a emiterii deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale din 15 aprilie 2025.

Din analiza hotărârii contestate se atestă o examinare superficială a cauzei, în contextul probatoriului administrat de agentul constatator, a prezentat informație cu privire la descifrările

eliberate de compania de telefonie mobilă cu SMS primite de la aplicația „PSB”, coroborată cu informației obținută în cadrul măsurii speciale de investigații prevăzute de art. 138[6] Cod de procedură penală *,,identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice”,* prin care s-a stabilit că, pe dispozitivul în care este activă cartela SIM având numărul de telefon *****, atribuit lui Dermenji Elena, prin intermediul aplicației „PSB”/„ПСБ”, au fost transmise destinatarului Dermenji Elena, astfel pe numărul identificat de la „PSB” au parvenit mesaje de intrare pentru nr. ***** în luna mai 2024 – 10 SMS de intrare; în luna iunie 2024 – 1 SMS de intrare; în luna octombrie 2024 – 4 SMS de intrare, unele mesajele fiind transmise în perioada de referință a Legii nr.230 din 31 iulie 2024, în vigoare din 15 august 2024, prin care a fost introdusă norma juridică prevăzută de art. 47[1] Cod contravențional.

Notabil este faptul că circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat, cât și faptul primirii propriu-zise sau nu a remunerației ilicite, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor contravenientului, or realizarea acțiunilor de acceptare și primire ca elemente constitutive ale laturii obiective a contravenției de corupere electorală pasivă, are o componență formală, iar consumarea acesteia se realizează în momentul comiterii uneia din acțiunile alternative prevăzute la art. 47[1] Cod contravențional, fără a fi necesară atingerea scopului scontat.

În acest context, prin prisma art. 425 alin. (2) și art. 442 alin. (1) al Codului contravențional, instanța de fond pripit a conchis că la materialele cauzei contravenționale nu există probe, potrivit prevederilor art. 425 din Codul contravențional, care să demonstreze vinovăția lui Dermenji Elena în comiterea contravenției imputate.

Sub aspectul probelor administrate acestea urmează a fi analizate în cumul și nu fiecare în parte. Astfel că instanța de fond pripit a statuat că agentul constatator nu a indicat concret timpul comiterii faptei, or agentul constatator a indicat că fapta a fost comisă în perioada anului 2024, iar la caz extrasul din lista furnizorilor de servicii de comunicații electronice, cu conexiunea aplicației mobile „PSB” și/sau „ПСБ” (Federația Rusă) pe numele contestatarului, acesta conține datele de identitate ale petiționarului, cu indicarea codului unic de identificare, a adresei de domiciliu și a numărului de telefon și perioadei când au fost recepționate mesajele.

Notabil este faptul că însuși instanța de fond verificând legalitatea procesului verbal sub aspectul exigențelor de formă și conținut impuse de legiuitor pentru a produce efecte juridice, a indicat că acesta corespunde cerințelor legale, astfel că perioada indicată de agentul constatator este suficientă la etapa legalității, nefiind obligatorie indicarea concretă a datei sau lunii comiterii. Respectiv aceste circumstanțe urmează a fi stabilite de instanța de fond în cadrul examinării fondului contestației raportată la materialul probator administrat.

Analizând lucrările dosarului sub aspectul respectării cerinței echității procesului, inclusiv obligația instanței de judecată de a se expune asupra tuturor argumentelor și probelor prezentate de părți, Completul de judecată consideră că instanța de fond nu a respectat în deplină măsură normele procedurale care vizează examinarea „efectivă” a cauzei contravenționale, lăsând fără apreciere, conform criteriilor prevăzute de art. 425 Cod contravențional, a probelor prezentate de

agentul constatator reținute la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție în privința lui Dermenji Elena contrar garanțiilor procedurale oferite de art. 6 CEDO.

Astfel, în vederea respectării dreptului la un proces echitabil instanța de fond urma să aprecieze pertinența probelor prezentate de agentul constatator în instanța de judecată și să se expună asupra întregului spectru probator prezentat de agentul constatator în susținerea învinuirii, iar în cazul constatării inadmisibilității unora dintre probe să le respingă.

Prin urmare, instanța de fond invocând lipsa faptei urma să se expună asupra informației care atestă parvenirea mesajelor pe telefonul care aparține lui Dermenji Elena pe aplicația mobilă cu identificatorul „PSB" și/sau „ПСБ", care presupune descărcarea și utilizarea unei aplicații (la caz mobile), fapt ce instituie un scop și implică o acțiune voluntară din partea acestuia.

Această constatare tehnică nu poate fi trecută cu vederea, întrucât indică interacțiune efectivă fie voluntară, fie prin intermediere, între telefonul mobil asociat şi infrastructura digitală a instituției bancare ruse. În termeni juridici, este esențial de subliniat că răspunderea contravențională nu necesită existența unei certitudini absolute, ci este suficient, în baza probelor administrate, la o convingere rațională și legală privind comiterea faptei și vinovăția persoanei.

Un alt aspect indică asupra examinării superficiale de instanța de fond, or în hotărâre instanța de fond la descrierea fabulei indicate în procesul verbal cu privire la contravenție indică că „*Dermenji Elena ar fi primit mesajele la nr. de telefon ******", pe când în procesul verbal cu privire la contravenție agentul constatator a indicat numărul de telefon ***** care corespunde informației anexate în susținerea procesului verbal cu privire la contravenție.

În acest context, soluția adoptată de către instanța de fond este una pripită, or, la caz se constată o analiză superficială a cauzei și a probelor anexate în susținerea învinuirii.

În aceste împrejurări, Completul de judecată consideră că, erorile comise nu pot fi înlăturate de către instanța de recurs în prezenta procedură.

Din atare considerente, încălcările enunţate determină incontestabil Completul judiciar să concluzioneze asupra necesităţii de a casa hotărârea instanţei de fond, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeaşi instanţă, în alt complet de judecată, în cadrul căreia urmează a fi înlăturare încălcările admise și apreciate toate probele în cumul, la justa lor valoare, pentru adoptarea unei soluţii corecte.

În lumina celor reiterate, Completul de judecată atestă că instanța de prim nivel a analizat superficial cauza, constatând lipsa faptei, în contextul în care omite să se expună asupra tuturor probelor prezentate de agentul constatator în susținerea faptei imputate.

Potrivit CtEDO și anume cauza Albina vs. României, dreptul la un proces echitabil nu poate fi considerat efectiv decât dacă observațiile părţilor sunt în mod real „ascultate", adică în mod corect examinate de către instanţa sesizată. ***Altfel spus, art. 6 implică mai ales în sarcina „instanței" obligația de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor şi al elementelor de probă ale părților, cel puțin pentru a le aprecia pertinența***.

Completul de judecată consideră necesar de menționat că, o hotărâre judecătorească este considerată legală, motivată şi întemeiată, numai în cazul în care întrunește toate exigențele

stabilite de legislația în vigoare referitor la întocmirea unei hotărâri judecătorești. Printre aceste exigente legale, un loc important ocupă aplicarea corectă a normelor legislației de către instanța judecătorească.

Or, aplicarea corectă a normelor legislative reprezintă în sine o garanţie a unei justiţii echitabile, precum şi garanţia respectării drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului, intereselor statului şi apărării valorilor fundamentale ale societăţii, protejate prin aceste norme legislative.

Potrivit prevederilor art. 20 din Constituția RM, prevede că *orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertatile și interesele sale legitime.*

Rigorile CtEDO prezumă că rolul unei decizii motivate este să demonstreze părţilor că ele au fost auzite, oferindu-le posibilitatea de a o contesta precum şi posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanţă de recurs (hotărârea CtEDO Fomin versus R. Moldova).

În materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (hotărârile CtEDO Ziliberberg împotriva Moldovei, Angel împotriva României sau Ozturk împotriva Germaniei).

În jurisprudența CtEDO, principiul egalității armelor semnifica tratarea egală a părților pe toată durata desfășurării procedurii în fața unui tribunal, fără ca una din ele sa fie avantajată în raport cu cealaltă parte din proces (hotărârea Bobeş versus România), iar judecătorului îi revine sarcina de a veghea ca toate elementele susceptibile să influențeze soluționarea pe fond a litigiului, să facă obiectul unei dezbateri în contradictoriu între părți (hotărârea Ruiz-Mateos versus Spania), el trebuind să răspundă cu argumente la fiecare dintre criticile și mijloacele de apărare invocate de părți (hotărârea Boldea versus România).

Ținând cont de faptul că la caz instanța de fond nu a ținut cont de toate aspectele importante pentru soluționarea justă a cauzei contravenționale, nu a constata și elucidat pe deplin circumstanțele cauzei aspecte pe care Completul de judecată le consideră relevante și pertinente pentru speța în cauză, situație ce instituie necesitatea admiterii recursului, casării hotărârii instanței de fond cu remiterea cauzei la rejudecare.

Instanța de recurs reține că, în sensul art. 6 §1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului, instanțele de judecată trebuie să indice cu suficientă claritate motivele pe care și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse judecății.

În acest sens, Completul de judecată consideră întemeiate argumentele recurentului, privind superficialitatea examinării cauzei de către instanța de fond, or, neargumentarea tuturor aspectelor invocate de părți prin prisma materialului existent, demonstrează examinarea superficială a cauzei, ceea ce impune casarea hotărârii adoptate.

Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului a statuat că, efectul art. 6 §1 al Convenției este, inter alia, de a plasa un tribunal sub o obligație de a efectua o examinare

adecvată a declarațiilor, argumentelor și probelor, fără a prejudicia evaluarea acestora sau a faptului dacă ele sunt relevante pentru decizia sa, având în vedere că Curtea nu este chemată să examineze dacă argumentele sânt întrunite în mod adecvat (cauza Perez contra Franței, nr. 47287/99 § 80; cauza Buzescu contra României nr. 61302/00 § 63, din 24 mai 2005).

Dreptul la o hotărâre motivată constituie un principiu fundamental legat de buna administrare a justiției. Scopul motivării este de a demonstra părților că au fost ascultate, contribuind astfel la o mai bună acceptare de către acestea a deciziei. În plus, îl obligă pe judecător să-și întemeieze motivarea pe argumente obiective și să prezerve drepturile părților. Întinderea obligației de motivare poate varia în funcție de natura hotărârii și trebuie analizată în lumina circumstanțelor speței. În cazul în care o instanță nu este obligată să furnizeze un răspuns detaliat fiecărui argument invocat, din hotărâre trebuie să reiasă cu claritate că problemele invocate în speță au fost abordate. Instanțele naționale trebuie să indice suficient de clar motivele pe care se întemeiază hotărârea, astfel încât părțile să-și poată exercita în mod util dreptul de recurs de care dispune.

Completul judiciar menționează că, conform art. 374 alin. (3) Cod contravențional „*procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum şi al normelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.*".

Iar potrivit art. 436 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală „*procedura de rejudecare a cauzei după casarea hotărârii în recurs se desfășoară conform regulilor generale pentru examinarea ei.*

Pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sânt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului."

La rejudecare, prima instanță urmează să țină cont de cele expuse în prezenta decizie, să aprecieze probele prezentate la cauza contravențională conform dispozițiilor art. 425 alin. (3) și (5) Cod contravențional, iar în final să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

Conducându-se de prevederile art. art. 473 alin. (1) pct. 2) lit. c), art. 474 Cod contravențional, Completul judiciar,-

D E C I D E :

Se admite recursul declarat de agentul constatator al IP Vulcănești – Iusiumbeli Vitali.

Se casează integral, hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Vulcănești din 05 septembrie 2025, pronunțată în cauza contravențională la contestația înaintată de Dermenji Elena împotriva procesului verbal cu privire la contravenție nr. MAI04 187861 din data de 15 aprilie 2025 și a deciziei de sancționare întocmite în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, cu restituirea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, dar în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului, *Judecător* *Judecător*

Evgheni BANCOV *Andrei SCRIPCENCO* *Inga GORLENCO*